

Erityisesti dosentti Hannu Rautkallion tutkimukset ovat osoittaneet, että sotasyllisyyden toteuttaminen oli olennaisesti aikaisempaa tiedettyä enemmän kotimaisen konspiraation tuotetta.

maassa jaettavaa riittää.

Venäjän vakaus ja tasapaino on kuin nuorallatanssi. Se perustuu rahan jakamisen onnistumiseen klaanien ja ryhmien kesken. Kun se epäonnistuu tai jaettavaa ei ole riittävästi, tasapaino järkkyy ja nuora katkeaa. Seuraa täysin arvaamaton kriisi.

Usein sanotaan, että ulkomaiset investoinnit Venäjälle ovat voimakkaasti lisääntyneet. On mielenkiintoista tarkastella, mistä rahat ovat tulleet. Puolustusministeriön laatiman Haasteiden Venäjä –kirjan mukaan vuonna 2007 Venäjälle investointiin paljon enemmän kuin edellisinä vuotena. Suurimmat investoijat olivat UK, Alankomaat, Kypros, Luxemburg, Sveitsi ja Virginian saaret.

Kiinnostavia rahan lähteitä. Olisiko käynyt niin, että klaanien rahanjaossa rahat olisivat ensin ohjautuneet ko. maiden veroparatiiseihin ja nyt niitä on palauteltu sieltä vähitellen ja niillä on hankittu Gazpromin ja muiden suuryhtiöiden osakkeita? Eli ensin varastetaan valtion kansallisuusomaisuudesta ja tällä rahalla sen jälkeen ostetaan lisää kansallisuusomaisuutta? Jos tiedot esim. Putinin noin 4 % omistuksesta Gazpromissa pitävät paikkansa, jostainhan rahojen pitää tulla, jotta tällainen osakepotti voidaan saada.

Usein mainitaan, että erityisesti autotehtaat ovat sijoittuneet Venäjälle. Termi on väärä. Pitäisi enemmänkin puhua autotehtaitten kokoonpanolinjoista. Tuotannon alihankkijat eivät ole Venäjällä, vaan lännessä. Joten näiden kokoonpanolinjojen todellinen jalostusarvo on matala.

Venäjän hallinnon tarkastelussa lähdetään ielellään stabiliteettiolettamuksesta. Maassa on kuitenkin suunnattomia jännitteitä, joiden realisointuminen poliittiseksi toiminnaksi on estetty. Jotenkin paine tulee purkautumaan. Nyt esim. öljytyöläiset pidetään

tyytyväisinä ylisuurilla palkoilla.

Peli tulee monimutkaisemmaksi siitä, että Venäjällä on lukuisia asemallisia ryhmittymiä. Esim. Gazpromilla, Transneftillä, tullilla, rajavartiolaitoksella, huumeepoliisilla ja FSB:llä on omat asetta kantavat ryhmänsä. Tätä väkivaltarakennetta ja rahanjakoa pidetään yllä ja tasapainossa sillä, että jokaisen väkivaltaryhmän takaa löytyy taloudellisia struktuureja, esim. öljy-yhtiöitä, joiden hallinnossa nämä turvallisuusmiehet päättävät. Turvallisuusorganisaatiot valvovat ja johtavat energiayhtiöitä.

Viimeisen puolen vuoden aikana on ryhdytty perustamaan valtiollisia holding-yhtiöitä, joiden alle esim. energiasektorin yrityksen liitetään. Tämä ovat eräänlaista yksityistämistä valtion toimesta. Valtionhallinto ja siten FSB tunkeutuu entistä syvemmälle holding-yhtiöiden kautta näiden yritysten päätöksentekoon.

Entä jos joku taho tekee virheliikkeen? Vaikkapa uusi presidentti tekee itsenäisesti päätöksen, joka sotii em. ryhmiä vastaan tai joku yrittää kaapata toisen alueen? Putin on tämän valtarakennelman keskeinen arkkitehti, joten hän tietää, miten pitää toimia. Mutta tietääkö Medvedev riittävän hyvin tämän? Haluavatko kaikki toimia linnarauhassopimuksen mukaisesti?

Metsä on Venäjälle suunnattoman rikkauten mahdollisuus, mutta he ovat epäonnistuneet sen hyödyntämisessä lähes täysin. Neuvostoliiton ajan tuotantotasosta on pudottu parinkymmenen prosentin tasolle. Se Venäjällä tajutaan, että mahdollisuuksia on paljon. Puutullien nostaminen kohdistuu esim. Suomeen, Kiinaan ja Japaniin. Mutta eniten se kohdistuu Venäjään itseensä.

Kun länsi lopettaa puun ostamisen, eräät alueet köyhtyvät entisestään. Se ei Moskovaa hätkähdytä mitenkään, vaikka esim.

Karjalan Tasavalta tai Vologda menisivät polvilleen, koska metsä-ala ei tällä hetkellä ole pääasiallinen rahan tuojia hallinnolle. Tämä kuitenkin nostaa alueellisia jännitteitä.

Vaikka maassa kehitelty metsästrategia toimisikin, kestää vuosia, ennen kuin ensimmäinenkään sellutehdas on rakennettu. Mutta mitäpä siitä?

Venäjän nykyisessä tilanteessa, jossa kaikki strategiset alat ja ehkä useat muutkin ollaan liittämässä valtion holding-yhtiöiden alle eli toimintaa ollaan entisestään keskittämässä turvallisuussektorin vallan alle, suomalaisen Fortumin innokkuus esittää korkein tarjous Siperiassa sijaitsevasta sähkölaitoksesta, ihmetyttää kovasti.

Tarvitaan 5 – 10 mrd. euron investointi, jotta laitos on ajanmukainen. Ja senkin jälkeen laitos on joka hetki Gazpromin nyrkin alla kaasutoimistusten vuoksi. Entä jos Gazprom yhtenä päivänä sanoo, että he haluavat 80 % osakkeista tai kaasuhanat sulkeutuvat?

Mitä tähän kauppaan liittyy, mitä ei ole kerrottu julkisuudessa? Liittyykö se jotenkin siihen, kun venäläiset yrittivät tulla Suomen sähkömarkkinoille ja heidän tulonsa estettiin? Aiotaanko taas maksaa jotain sotakorvauksia siitä, ettei Venäjän legitiimejä oikeuksia hyväksytty?

Onko Fortumin johto koskaan edes käynyt Siperian sähkölaitoksella? Alan kokenut asiantuntija kertoo, että laitoksesta esitetyt kuvat eivät ole Siperiasta, vaan Muurmanskista olevasta laitoksesta. Onko kyseessä jonkinlainen MIR-Titanic –toisinto? Hankkeen riski on valtava, miksi siihen on pakko riskeerata erittäin suuri määrä suomalaisten veronmaksajien varoja?

Voidaan arvioida, että Venäjä tulee kokemaan vakavaran kriisin 3 – 5 vuoden kuluessa. Maassa ei voi nähdä sellaisia stabi-

liteetin merkkejä, jotka rakentaisivat uskoa vakaaseen tulevaisuuteen. Ainoa stabiliteetti näyttää olevan se, ettei väestöllä ole energiaa ryhtyä tosissaan kapinoimaan. Kriittisiä tekijöitä on sijaan paljon.

Tarkastelun ongelmaksi muodostuu se, että Venäjää kuvaavat luvut ovat keskiarvoja. Niiden perusteella kuvitellaan, että moni asia on hyvin. Kuitenkin ero Moskovan ja maaseudun välillä on valtava.

Väestö ikäntyy ja alkoholisoituu ja jakautuu voimakkaasti elintaryhmiin. Maassa on sivilisaation eri kehitysvaiheet näkyvissä, alueelliset erot ovat käsittämättömät. Terrori voi alkaa koska tahansa tilaisuuden tullen, eivät tsetseenitkään ole vielä kaikki kuolleet.

Infran rakentamiseen ei ole paneuduttu. Korkeateknologiaa on vain asevoimien joillain sektoreilla. Dollarit lojuvat toimittoiminta tai ne käytetään holtittomaan rakentamiseen ja ylelliseen elämään. Viina oli vielä Gorbatsovin aikana tärkein tulolähde. Sen uudelleenvaltioistaminen epäonnistui. Tässä vain muutama ongelma.

Korruptio on suurempi kuin koskaan. www.newnations.com –sivuston mukaan demokratian kehityksessä Venäjä on sijalla 125, Suomi sijalla 1. Lehdistövapauden osalta Venäjä on sijalla 123 ja Suomi sijalla 1. Korruption kohdalla Venäjä on sijalla 115 ja Suomi on sijalla 1.

Mitä vakava kriisi Venäjällä voisi merkitä? Se merkitsisi nykyisen demokatuuran avulla saadun vakauden loppumista. Klaanien rahanjako loppuisi ja klaanisodan voittaja kokoaisi jäljellä olevan potin. Ehkä New Yorkissa olevat varat sulaisivat johonkin tai parhaita illuminaattiteorioita mukailien kenties Venäjän juutalaiset oligarkit ja New Yorkin juutalainen raharyhmä löytäisivät yhteistoimintapohjan Venäjän jäljellä olevien valtavien rikkauksien jakamiseksi.